

syti kai kurie židiniai ir duobės, tačiau šiuo metu apie jį dar nieko tikslesnio pasakyti negalima.

Lieporių II gyvenvietę, sprendžiant iš ten rastos grublėtosios keramikos, galima skirti I tūkst. po Kr. viduriui. Šią gyvenvietę būtina įtraukti į archeologijos paminklų sąrašą, saugoti ir tyrinėti.

Valdas Steponaitis

Dovainonių piliakalnio tyrinėjimai 1992 metais

Dovainonių piliakalnio liekanos yra Kaišiadorių raj., Rumšiškių apylinkėje, ant stataus Kauno marių kranto, prie Seiliupio upelio žiočių. 1957 m. MA II (vad. O. Navickaitė) ištyrė dalį aikštelės ir pylimo, iš viso 210 kv. m. Tuo metu didžioji aikštelės dalis jau buvo suardyta Nemuno vagos. Tyrinėjimų metu nustatyta, kad piliakalnio pylimas tvirtintas septynis kartus, keletą kartų sudegęs, šalia medinių sutvirtinimų iš aikštelės pusės buvęs sutvirtintas akmenimis, plūktu moliu. Pylime ir šlaite susidarė iki 3,75 m storio kultūrinis sluoksnis. Jame rasta lipdytos brūkšniuotu ir lygiu paviršiumi bei žiestos keramikos, geležinio peiliuko dalis.

Užtvenkus Nemuną ir susidarius Kauno marioms, piliakalnis buvo dar intensyviau ardomas. Jo šlaite - skardyje matėsi atsidenę įvairūs supiltiniai sluoksniai, degėšiai bei akmenų grindinėlis. Todėl Kaišiadorių rajono kultūros valdybos švietimo skyriaus vyr. paminklotvarkininko O. Lukoševičiaus iniciatyva Lietuvos Nacionalinis muziejus ištyrė dalį piliakalnio liekanų. Buvo iširtas 15 kv. m plotas ŠR pylimo dalies pakraštyje. Čia surasti iki 1,20 m storio supiltiniai sluoksniai, atidengta sudegusių įtvirtinimų dalis,

pastebėti bent trys šios pylimo dalies supylimo ir tvirtinimo etapai. Pylimas buvo tvirtintas suplūktu moliu, įkastais kuoliukais (rasta devyniolika 5-8 cm skersmens stulpaviečių), kiek stambesniais rąsteliais bei ištisiniu, kelių aukštų, iki 1 m pločio smulkių akmenukų grindinėliu.

Tirtame plote, įvairiame gylėje surinkta 69 lipdytos keramikos šukės, iš jų 30 brūkšniuotu, 17 lygiu bei 1 gludintu paviršiumi. Dviejose duobėse buvo rasta dviejų puodelių fragmentai. Vienas puodas ryškiai grublėtu paviršiumi, tiesiomis, į išorę atlenktomis sienelėmis, nežymiai atlenktu S formos pakraštėliu. Jis buvo apie 19 cm aukščio, dugno skersmuo - 10 cm, angos - 21 cm. Kitas puodelis buvo brūkšniuotu paviršiumi, neryškiai pūstais šonais, S formos pakraštėliu. Šonai brūkšniuoti įvairiomis kryptimis, kaklelis statmenas. Jo aukštis - apie 12,6 cm, dugno skersmuo - 6 cm, angos skersmuo - 12 cm.

Tirtame plote surinkta keliasdešimt kaulų, dalis kurių apdegę. Iš jų nustatyti 3 šerno, 4 stambaus kanopinio, 1 avies ar ožkos, 4 stirnos(?) rago fragmentai, 18 nenustatytos rūšies žinduolių, 1 paukščio kojos kaulas, 1 dvigeldis moliuskas. Be to, pylime buvo rasti ir 69 titnaginiai radiniai. Tai 36 nuoskalos, 7 skeltės, 5 retušuotos skeltės, 3 dirbinių nuolaužos, 7 retušuotos skeltės, 11 dirbinių: 2 rėžtukai, 2 ylos, 3 grandukai, 1 gremžtukas, 2 specialios paskirties dirbiniai, 1 skeltė su išretušuota įdauba. Didžioji dalis keramikos, kaulų ir titnago dirbinių į pylimą turėjo patekti iš papėdės gyvenvietės, kurios vieta nėra nustatyta.

Sprendžiant iš 1957 ir 1992 m. tyrinėjimų medžiagos Dovainonių piliakalnį galima datuoti I tūkstantmečio viduriu - II tūkstantmečio pradžia ir priskirti prie gynybinio pobūdžio piliakalnių.